

A Magyar Kézművesség Napja, az IPOSZ ünnepi ülése.

125 évesek az első magyar ipartestületek és 20 éve alakult az IPOSZ

A magyar iparosság tagjai ezer éve ebben a hazában mindig ott voltak, ahol dolgozni kellett, kétkezi munkával, alkotó és teremtető fantáziával, a munka és a közösség iránti alázattal. Ott álltak a haladás törekvései mellett, gyermekeik ott voltak a magyarság sorsát irányító vezetők soraiban, munkájuk nyomait őrzik történelmi emlékeink, épületeink, ékszereink, ruháink, könyveink, a minket körülvevő megszámlálhatatlan tárgy. Joggal mondhatjuk tehát ki, hogy ez a múlt büszkeséggel tölthet el bennünket.

A szocializmus idején a legnagyobb feladat az volt, miképpen lehet átmenteni a szakmák szeretetét, a magántulajdonában dolgozó, kezdeményező ember töretlen alkotó kedvét. Utólag visszatekintve elmondható, hogy a magántulajdonon alapuló gazdálkodás legfontosabb elemei megőrződtek, a szakmai tradíciók nagy részét sikerült átmenteni, **de ebben az időszakban jelentős hátrányok keletkeztek a kézműiparban, amelyek mind a mai napig éreztetik a hatásukat.** Főleg a szolgáltatási rendszerek kiépítettségén, az önkéntes gazdasági szerveződések fokán érezhető ez. A legtöbb nyugati országban mindez a 60-as 70-es 80-as évek során ment végbe, nálunk az elmúlt 20 év minden törekvése ellenére ezt a hátrányt nem sikerült teljesen ledolgozni.

A rendszerváltást követően a létrejött IPOSZ, a visszaalakult ipartestületek és maga a tagság egyre növekvő nehézségekkel találták magukat szembe. Egy hihetetlenül felgyorsuló technológiai és informatikai fejlődés, a globalizáció térhódítása teljesen átalakította a világot, az emberek életmódját és szokásait és ennek jelentős kihatása volt a gazdálkodásra és a foglalkoztatásra. Az európai közösséghez való csatlakozásunk a feltáruló lehetőségek mellett sokszorosára növelte a versenyt a hagyományos kézműipari szakmákban. A világban gyorsult a gazdasági átrendeződés, megkezdődött olyan országok felemelkedése, mint például Kína és India. Az európai közösségnek is válaszolnia kellett ezekre a kihívásokra. A növekvő munkanélküliség végül is meghozta a felismerést: főleg a KKV szektorban komoly plusz foglalkoztatási lehetőség van akkor, ha gazdasági környezetüket javítják. Így megszületett 2008-ban a Small Business Act, a Kisvállalkozói Törvény, amelynek a végrehajtása ma is tart és amely intézkedések sokaságára ösztönzi a nemzeti kormányokat a KKV-k érdekében. A mind a mai napig tartó gazdasági válság, amely egy bank és pénzügyi válsággal kezdődött, végérvényesen egyértelművé tette: vége egy korszaknak, valami új veszi a kezdetét, amelynek körvonalai talán már vannak, de teljesen még nem öltött alakot. Egy bizonyos, a világnak lassan új gazdálkodási utakat kell keresnie, hiszen a klímaváltozás, a környezetvédelmi problémák, a növekvő energia gondok, a munkanélküliség, hogy csak néhány területet jelezzünk, visszafordíthatatlan folyamatokat indítottak el a társadalmakban és a gazdaságokban.

Ebben az elmúlt 20 évben az ipartestületek és az IPOSZ sokat tettek azért, hogy a magyar iparosság országos struktúrája megőrződjön, a kézműves szakmák működőképesek maradjanak a lakosság szolgálatában, a szervezet hazai és nemzetközi elismertsége megmaradjon, sőt fejlődjön és lépést tartson a változásokkal. Az ipartestületek és az IPOSZ sokat tettek a tagvállalkozások európai felkészítésében is az európai csatlakozás előtt, a Kis- és Középvállalkozások Európai Szövetsége egy szervezeti átvilágítást követően külön minősítési dokumentumban ismerte el az IPOSZ európai szintű szervezettségét. A magyar országos gazdasági érdekképviselők közül az IPOSZ volt az, amely leginkább kiállt a 10 fő alatti mikro vállalkozások érdekeiért és számukra olyan szolgáltatások sokaságának felépítését kezdte meg, amelyek felölelik a legfontosabb szakterületeket, a szakképzéstől és továbbképzéstől kezdve a szakmai tanácsadási rendszereken át a pályázati és hitel feltételekhez való alkalmazkodás elősegítéséig. Az egyes régiókban tevékenykedő iparos vezetők partneri viszony kialakításával segítették a helyi hatóságok és a mikro vállalkozások közötti kapcsolat jobbítását. Komoly lépések történtek annak érdekében, hogy az ipartestületek lépést tudjanak tartani az informatika gyors fejlődésével és megfelelő kitekintéssel rendelkezzenek az európai partner szervezetek legjobb gyakorlataira. Megkezdődött a hazai és európai KKV információk rendszeres továbbítása az ipartestületek, a hazai és európai parlamenti képviselők és bizottságok felé, az IPOSZ újság rendszeresen tudósított a jogszabály változásokról, az iparos társadalom véleményéről és kulturális rezdüléseiről, a sajtó, rádió és televízió képviselői folyamatosan kaptak tájékoztatást az iparosság legfontosabb kezdeményezéseiről és a gazdasági intézkedésekről alkotott véleményéről. Létrejött az IPOSZ oktatási KFT-je, amely egyre szélesedő tevékenységet folytat az iparosság számára a szakmai és gazdálkodási ismereteket átadó továbbképzéseken.

Az IPOSZ ezekben az években szorosan együttműködött 3 másik országos gazdasági érdekképviseléttel, a Kiskereskedők Országos Szövetségével, KISOSZ-al, a Magyar Iparszövetséggel és az Általános Fogyasztási Egyesületek Országos Szövetségével, az ÁFEOSZ-szal. Jó kapcsolatot ápolt az IPOSZ a többi országos munkaadói szervezettel. Szerződéses viszonyt alakított ki országos hatóságokkal, szakszervezetekkel, intézményekkel a mikro vállalkozások gazdálkodási feltételeinek javítása érdekében. Országos és megyei szinten harmonikus kapcsolatra törekedett a gazdasági és kereskedelmi kamarával, amellyel közös projektek egész sorát hajtottta végre.

Az IPOSZ ebben a 20 évben tevékenységét 4 éves programok alapján folytatta, ezek a programok az iparosság kollektív bölcsessége alapján jöttek létre, az ipartestületek képviselőinek közgyűlése évente elfogadta és aktualizálta a programok végrehajtását.

Mindez nem jelenti azt, hogy a magyar kézműipar ma ne lenne tele problémák sokaságával. Nem jelenti azt, hogy mindaz, ami a világra, Európára és a magyar társadalomra érvényes, az ne lenne érvényes az IPOSZ-ra, az ipartestületekre és az egyes iparos vállalkozásokra. A megújulás, a jövő sürgős kihívásaival való szembenézés ugyanúgy fontos feladata az IPOSZ-nak és szervezeteinek, mint mindenkinek ebben a társadalomban.

A történelem során több olyan pillanat volt már, amikor az iparosság súlyos kihívások elé került és mégis sikerült mindent átélnie. Megvolt benne az az erő, az a hit, amely átsegített ezeken a korszakokon. Nem lehet ez másképpen most sem. 240 területi és szakmai ipartestület és megyei szövetség országos hálózata áll készen arra, hogy részt vegyen az új feladatok megoldásában, a magyar kézműipar, a mikro és egyéni vállalkozások helyzetének javításában, a munkanélküliség elleni tíz éves harcban, amelyet az új kormány meghírdetett. Tudjuk, mindent el kell követnünk azért, hogy meg tudjuk szólítani a fiatalabb generációkat: álljanak közénk, tanulják ezeknek a gyönyörű szakmáknak a sokaságát, amelyek művelése nélkül egy kiegyensúlyozott polgári lét elképzelhetetlen Európában és Magyarországon. Egy gazdasági és kulturális harc részesei vagyunk, amelynek nem kevesebb a tétje, minthogy megmaradjon a jövő társadalmának emberi arculata, az önálló gondolkodás és gazdasági kezdeményezés élettere, egy erkölcsi értékeken nyugvó magyar és európai jövő építésének lehetősége. Ebben a harcban nem vagyunk egyedül, erre ékes bizonyítást fogunk kapni a közeli napokban, amikor fontos európai partnereink legfelső vezetői látogatnak majd el hozzánk és fogalmazzák meg álláspontjukat a jelenről és a várható jövőről. Szeptember 30-án és október 1-én a duális képzéssel és az európai kézműves helyzet értékelésével kapcsolatos nemzetközi konferenciára kerül sor, október 13-án az UEAPME legfelső vezetése utazik hazánkba, hogy tájékozódjon a magyar EU elnökség KKV-kal kapcsolatos szándékairól, október 14-én pedig a parlament felső házában az európai és magyar KKV szervezetek és az európai és magyar takarékos szervezetek vitatják meg a pénzügyi és hitel helyzetet. Ezek a rendezvények is tanúsítani fogják, hogy az IPOSZ kész ipartestületeivel bekapcsolódni az európai és mindenekelőtt a magyar gazdasági feladatok végrehajtásába. Arra is alkalmasak lesznek a rendezvények, hogy részletesebben, szakmailag is bemutassuk azokat a területeket, amelyek további építésébe feltétlenül be szeretnénk kapcsolódni.

Ez a mai ünnepség magabiztos, de szerény körülmények között megy végbe. Ezzel is jelezni szeretnénk, hogy hosszú, nehéz út áll előttünk, amelynek középpontjában a munka megbecsülése a takarékos gazdálkodás áll. A magyar iparosságtól nem áll ez távol, hiszen vállalkozásinkat mindig is ez a mentalitás jellemezte. Óvatosságra intenek a világ jelenségei, a válság igazi okai nem számolódtak fel. Az óvatosság nem jelenti azt, hogy ne tekintenénk hitttel és tenni akarással a jövőbe. Munkánkhoz azt reméljük, hogy a politikában és a társadalomban jobban tudatosul a gazdaság kis építő köveinek fontossága. **Reméljük, hogy az európai és hazai támogatási források jobban megnyílnak a mikro és családi vállalkozások előtt, reméljük, hogy a bürokrácia csökkentése könnyíti a gazdálkodási tevékenységet, reméljük, hogy fokozatosan csökkennek a kis vállalkozásoknál az alkalmazásra rakódó járulék terhek, reméljük, hogy a duális szakképzés pozíciói megerősödnek és enyhülnek az utánpótlás gondok, reméljük, hogy bővülnek a modern szakmai és vállalkozási ismereteket átadó, a technológia váltást elősegítő továbbképzések lehetőségei, reméljük, hogy mindehhez elérhető és kigazdálkodható kamatú hitel források állnak majd rendelkezésre.** Az ezzel kapcsolatos kormányzati szándékokat látjuk és egyértelműen támogatjuk. Azt is reméljük, hogy partnerek tudunk lenni a társadalmi

és szakmai párbeszédekben és országos struktúránk bekapcsolódhat a közép és hosszú távú gazdasági feladatok megoldásába, **így a legkisebb vállalkozásokkal kapcsolatos foglalkoztatási információk gyűjtésébe és a foglalkoztatási gondok enyhítésébe.**

A haladó hagyományokat, mindazt, ami a magyar kézműipart Európában is elfogadottá és megbecsültté tette tovább kell vinnünk, meg kell őriznünk akár milyen új világ is épül fel körülöttünk. A magyar kézműipar önálló arculatú, alkotó tagja akar lenni az európai kézműipari közösségnek. A magyar kézműipari kultúra szerves része az európai kézműipari kultúrának.

Készek vagyunk ugyanakkor alkotó energiáinkat az új megtanulására és befogadására fordítani. **A magyar kézműipar helyet kér magának az új technológiák alkalmazásában, fejlesztésében, az ezekre épülő szolgáltatások sokaságának működtetésében. Ide értjük a klímaváltozással, a környezet védelemmel, az alternatív energiákkal és energiatakarékossággal, az informatikával, az ember egészségét szolgáló wellness tevékenységgel kapcsolatos szolgáltatásokat és gyártó tevékenységeket is. A magyar mikro és családi vállalkozások emellett szerves részei kívánnak lenni a helyi kis közösségek társadalmi, gazdasági és kulturális tevékenységének, és ki akarják venni részüket a kistérségi fejlesztési tervek megalkotásában és végrehajtásában.** Ha egy jobb, gazdagabb Magyarországot képzelünk el magunk előtt, ez nem valósulhat meg a magyar kézműipar nélkül.

Isten áldja a tisztas magyar kézműipart.